

8.3.2010

B7-0175/2010

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,
saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu
par Kubu

Renate Weber, Izaskun Bilbao Barandica
ALDE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Kubu

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Kubā, īpaši 2004. gada 17. novembra¹, 2006. gada 2. februāra² un 2007. gada 21. jūnija³ rezolūcijas,
  - ņemot vērā rezolūcijas par 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jautājumā,
  - ņemot vērā 2006. gada 14. decembra rezolūciju par A. Saharova balvu⁴,
  - ņemot vērā Padomes prezidentūras 2005. gada 14. decembra deklarāciju par organizāciju „*Damas de Blanco*” un tās agrākās 2003. gada 26. marta un 2003. gada 5. jūnija deklarācijas par stāvokli Kubā,
  - ņemot vērā Padomes kopējo nostāju 96/697/KĀDP par Kubu⁵, ko pieņēma 1996. gada 2. decembrī un kuru periodiski atjaunināja,
  - ņemot vērā Vispārējo jautājumu un ārējo attiecību Padomes 2007. gada 18. jūnija, 2008. gada jūnija un 2009. gada 15. jūnija secinājumus par Kubu,
  - ņemot vērā augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* preses pārstāvja un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja *Jerzy Buzek* paziņojumus par politieslodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi Kubā,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību, tai skaitā civiltiesību, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību universālisma un nedalāmības aizsardzība joprojām ir viens no ES pamatmērķiem;
- B. tā kā desmitiem neatkarīgo žurnālistu, nevardarbīgu disidentu un cilvēktiesību aizstāvju — galvenokārt demokrātiskās opozīcijas pārstāvju — Kubā vēl arvien tiek turēti cietumos par to, ka viņi izmanto vārda un pulcēšanās pamatbrīvību un brīvību rīkot sapulces;
- C. tā kā Parlaments 2005. gadā piešķīra A. Saharova prēmiju par domas brīvību Kubas kustībai „*Damas de Blanco*”; tā kā Kubas varas iestāžu aizliegums kustības „*Damas de Blanco*” pārstāvjiem saņemt šo balvu Eiropas Parlamenta mītnē pārkāpj cilvēku pamattiesības, proti, tiesības brīvi izbraukt no savas valsts un atgriezties tajā, kā tas paredzēts Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā;

¹ OV C 201 E, 18.8.2005., 83. lpp.

² OV C 288 E, 25.11.2006., 81. lpp.

³ Minētajā dienā pieņemtie teksti: P6_TA(2007)0288.

⁴ Minētajā dienā pieņemtie teksti: P6_TA(2006)0601.

⁵ OV L 322, 12.12.1996., 1. lpp.

- D. tā kā ES iestādēm ir jārikojas, lai mudinātu atbrīvot politiešlodzītus un tos, kuri ieslodzīti pārliecības dēļ, vai arī mudinātu nodrošināt cilvēcīgu attieksmi pret viņiem;
- E. tā kā *Orlando Zapata Tamayo* nāve ir pirmais gadījums gandrīz 40 gadu laikā, kad Kubas aktīvistu badojies līdz nāvei, lai paustu protestu pret valdības ļaunprātībām, un tas uzskatāms par nopietnu triecienu cilvēktiesībām Kubā, kā arī izraisījis plašus starptautiskus protestus un vēl citu Kubas politiešlodzīto un ieslodzīto disidentu bada streiku pieteikumus,
1. asi nosoda disidenta un politiešlodzītā *Orlando Zapata Tamayo* nāvi pēc 85 dienu ilgušā bada streika, jo šo nāvi varēja novērst, un pauž solidaritāti un līdzjūtību viņa ģimenei;
  2. nosoda aktīvistu apcietināšanu un valdības mēģinājumus kavēt *Orlando Zapata Tamayo* ģimenei sarīkot bēres un parādīt viņam pēdējo godu;
  3. pauž nožēlu, ka Kubas varas iestādes gandrīz nekādi neatbild uz ES un starptautiskās sabiedrības aicinājumiem atbrīvot politiešlodzītus un tos, kuri ieslodzīti pārliecības dēļ, kā arī pilnībā ievērot pamatbrīvības, jo īpaši vārda un politiskās apvienošanās brīvību;
  4. mudina Kubas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus politiešlodzītus un tos, kuri ieslodzīti pārliecības dēļ;
  5. pauž nožēlu par to politiešlodzīto un disidentu stāvokli, kuri pieteikuši bada streiku, jo īpaši par žurnālista un psihologa *Guillermo Fariñas* stāvokli;
  6. pauž nožēlu par Kubas valdības atteikšanos atbildēt Parlamenta un Eiropadomes aicinājumiem nekavējoties atbrīvot visus politiešlodzītus un tos, kuri ieslodzīti pārliecības dēļ, un uzsver, ka Kubas disidentu ieslodzīšana viņu ideālu un nevardarbīgās politiskās darbības dēļ ir pretrunā Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai;
  7. mudina Padomi un Komisiju arī turpmāk īstenot visus vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu prasību atbrīvot politiešlodzītus un sniegtu atbalstu cilvēktiesību aizstāvju centieniem;
  8. mudina ES iestādes paust neierobežotu atbalstu un pamudinājumu tam, lai Kubā uzsāktu miermīlīgu politisku pāreju uz daudzpartiju demokrātiju, šajā procesā piedaloties un pieņemot lēmumus visiem Kubas iedzīvotājiem un ļaujot ikvienam iesaistīties atklātā dialogā;
  9. pauž dziļu solidaritāti ar Kubas iedzīvotājiem un atbalsta virzību uz demokrātiju un pamattiesību ievērošanu un veicināšanu; pauž pārliecību, ka dialogs un izlīgums starp Kubas iedzīvotājiem, kā arī starptautiskās sabiedrības atbalsts demokrātijas procesam palīdzēs pārvarēt pašreizējās grūtības;
  10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES prezidentvalstij, priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un Kubas valdībai un Nacionālajai asamblejai.